Hetedik üzenet

A templom építőanyagainak benső jelentősége

Igeolvasmány: 1Kir 5,15-18; 6,7. 9-10. 15-16. 23. 31-34. 36; 7,14-15. 21

I. Ahhoz, hogy építőanyagokká váljunk Isten építéséhez, meg kell tapasztalnunk Krisztust a halálában (a ciprus jelképezi), Krisztust a feltámadásában (a cédrus jelképezi) és Krisztust mint a Szellemet (az olajfa jelképezi):

A. A megfeszített és feltámadt Krisztus, aki Jézus Krisztus mindent tartalmazó Szelleme és a feldolgozott Háromegy Isten jelenléte, az építőanyagok valósága a gyülekezetnek mint Isten templomának, Krisztus megnagyobbodásának és kibővülésének, felépítéséhez – Fil 1,19-21a; 1Kor 3,9. 12a. 16-17.

B. Meg kell engednünk a megfeszített és feltámadt Krisztusnak mint a Szellemnek, hogy beépítse Magát a lényünkbe, hogy a miénk lehessen Krisztus legteljesebb élvezete azért, hogy jó sáfárai lehessünk Isten sokféle kegyelmének (az élet gazdag ellátmányának) a gyülekezetnek mint Isten templomának a felépítéséhez – Ef 3,2. 16-17; 1Pt 4,10-11.

II. Ciprus a megfeszített Krisztust jelképezi – 1Kir 6,15b. 34; vö. 1Móz 6,14:

A. A régi időkben a zsidók ciprusfákat ültettek a sírjaik fölé; így a ciprus Krisztus emberségét a halálában, a megfeszített Krisztust jelképezi – 1Kor 2,2.

B. A templom ajtói ciprusfából készültek, és azokra kerubokat és pálmafákat faragtak – 1Kir 6,34-35; vö. Ezék 41,18-20:

1. A kerubok az Úrnak a teremtményeken megnyilvánuló dicsőségét jelképezik (10,18; Héb 9,5), a pálmafák pedig Krisztus győzelmét és Krisztus örökké tartó és örökké létező erejét jelképezik (Ezék 40,16; Jel 7,9).
2. A pálmafák és a kerubok faragványa a ciprusfaajtókon azt jelképezi, hogy Krisztus győzelme és az Úr dicsősége szenvedéseken keresztül a lényünkbe lett „faragva" – Csel 16,7; Fil 3,10; 2Kor 4,10-12.

III. Cédrus a feltámadt Krisztust jelképezi – 1Kir 6,9-10. 15-16. 36:

A. A cédrusfák Libanon hegyein nőttek; így a cédrus Krisztus emberségét feltámadásban, a feltámadt Krisztust jelképezi – Zsolt 104,16; Én 4,8.

B. A feltámadt és mennybement Krisztus mint a Király egy fenséges és nagyságos cédrus Dávid házából – Ezék 17,22-23; Róm 1,3-4; Csel 2,22-24. 32-36; Héb 2,9.

C. Olyanoknak kell lennünk, akik a gyökereinket Krisztusba bocsátják, libanoni cédrusfákhoz hasonlóan, előidézve a növekedésünket életben, amint el vagyunk ültetve Jehova házában, és virulunk az Istenünknek udvaraiban, még a vén korban is gyümölcsözünk, és kövérek és zöldellők leszünk – Hós 14,5-9; Zsolt 92,12-14; 2Kir 19,30.

D. A gyülekezet Krisztus feltámadási erejének tárháza és raktára; amikor ez az erő Krisztusban működött, akkor ez a Fejjé tette Őt; amikor ez az erő bennünk működik, akkor ez az Ő Testévé tesz minket – Ef 1,19-23; Róm 8,2. 11; 12,1-2; Fil 3,10.

IV. Olajfa az átformálódott Krisztust mint a megelevenítő Szellemet jelképezi – 1Kir 6,23. 31-33; 1Kor 15,45b:

A. A faolaj Isten Szellemét jelképezi; így az olajfa Krisztus emberségét Isten Szellemében, a felkent Krisztust jelképezi, aki az összetett Szellem is mint a felkenés [Károli: kenet] – Héb 1,9; 2Kor 1,21; 1Jn 2,20. 27; 2Móz 30,25. 30.

B. Krisztus ágai vagyunk, akik be lettünk oltva Őbelé mint a nemes olajfába, hogy élvezzük Őt (Róm 11,17. 24); a megelevenítő Szellem Krisztusnak mint a mennyei olajfának az életnedve; ha részt kívánunk venni Krisztus gazdagságából mint a mennyei olajfa kövérségéből, nedvéből, akkor kapcsolatba kell lépnünk a megelevenítő Szellemmel mint Krisztus életnedvével (Lk 23,31; vö. Zsolt 92,13-14; 36,8-9):

1. Mivel a beoltásunk Krisztussal a szellemünkben ment végbe, folyamatosan gyakorolnunk kell a szellemünket; amikor az Úrhoz fordulunk, azt mondva, „Ó Uram, Ó Uram", akkor gyakoroljuk a szellemünket, és azonnal részesülünk az Úrból mint a megelevenítő Szellemből – Róm 8,16; 1Kor 6,17; Róm 10,9-13.
2. Krisztus gazdagsága élvezésének egy másik módja, hogy Isten Igéjét olvassuk, és minden szóra Ámen mondunk; ezáltal gyakoroljuk a szellemünket, kapcsolatba lépünk az Úrral, élvezzük Őt, és részesülünk a mindent tartalmazó Szellemből mint a kövérségből – Zsolt 106,48; Neh 8,6; 2Kor 1,20; Jel 19,4; Ef 6,17-18.

C. Látnunk kell, hogy „természet ellenére" lettünk beoltva Krisztusba; a *természet ellenére* jelentése „az én ellenére" – Róm 11,24:
1. A régi természetünkből minden ellentmond az Úr természetének; a mi természetünk a bűnös természet, az Úr természete pedig az isteni, szellemi és szent természet – Gal 5,16-17; 2Pt 1,4.
2. Annak érdekében, hogy részt vegyünk Krisztusból mint az olajfából az Ő gazdagságával, teljesen el kell vágódnunk a régi hátterünktől, régi történelmünktől, régi életünktől, régi megszokásainktól és régi szokásainktól vad ágakként – Róm 11,24; vö. Ef 4,22-24.
3. Ahhoz, hogy megtapasztaljuk a régi életmódunktól való elvágódást, és hogy élvezzük a Krisztusba való beoltás tapasztalatát, gyakorolnunk kell a szellemünket, hogy a nevén szólítsuk Őt és ima-olvassuk az Ő Igéjét – Róm 10,6-8; Ef 6,17-18.

D. A Róma 11. felfedi, hogy mi Krisztusnak mint az olajfának az ágai vagyunk (17. 24. vers), hogy „olajbogyókat" teremjünk és nyugtató olajat állítsunk elő, amely a Szent Szellemet jelképezi; a János 15. felfedi, hogy mi Krisztusnak mint a szőlőfának a vesszői vagyunk (5. vers), hogy „szőlőt" teremjünk felélénkítő bor, amely az isteni életet jelképezi, előállításához; és a Lukács 10-ben a jó szamaritánus olajat és bort öntött a haldokló sebeire (33-34. vers):
1. Az olaj és a bor együtt gyógyítássá lesz az emberek számára; minél inkább megmaradunk az Úrban azáltal, hogy szólítjuk Őt és ima-olvassuk az Igéjét, annál inkább fogunk „olajbogyókat" és „szőlőt" teremni, hogy így olajat és bort állítsunk elő, és azokat olyan emberekbe töltsük, akik belsőleg megsebesültek, és levertté és csalódottá váltak.
2. Az olajfa olaját Isten és ember tisztelésére használták (Bír 9,8-9), ami azt jelképezi, hogy azok, akik a Szellem által járnak, tisztelik Istent (Gal 5,16. 25), és azok, akik a Szellemmel szolgálnak, tisztelik az embert (2Kor 3,6. 8; Fil 3,3).
3. A szőlőfa borát Isten és ember vidámítására használták (Bír 9,12-13), ami azt jelképezi, hogy azok, akik élvezik Krisztust mint az ő áldozatot hozó és felélénkítő életüket, vidámítják Istent (Mt 9,17), és azok, akik Krisztussal szolgálnak mint az ő áldozatot hozó és felélénkítő életükkel, vidámítják az embert (2Kor 3,6; Fil 2,17; 2Tim 4,6).

V. A templom oszlopai rézből épültek, ami Isten ítéletét jelképezi – 1Kir 7,14-15. 21; Jel 3,12; 21,22:

A. A Szentírásban az oszlop nem más, mint egy jel, egy bizonyság Isten átformálás útján történő építéséről a Test életének gyakorlása során – 1Móz 28,22a; 1Kir 7,15-22; Gal 2,9; 1Tim 3,15; Jel 3,12; Róm 12,2; Ef 4,11-12.

B. Azok, akik hasznosak Isten számára, állandóan Isten ítélete (réz) alatt állnak: felismerik, hogy ők a hústestben lévő emberek, nem érdemesek másra, mint halálra és temetésre – Zsolt 51,5; 2Móz 4,1-9; Róm 7,18; Mt 3,16-17:
1. A hívők közötti szakadás és gyümölcstelenség oka egyaránt az, hogy nincs réz, semmi sincs Isten ítéletéből; hanem büszkeség, önmagasztalás, önfelmentés, önigazolás, önjóváhagyás, önbocsánat, önigazságosság, mások kárhoztatása és mások igazgatása van jelen a pásztorolásuk és a megkeresésük helyett – 16,24; Lk 9,54-55.

2. Amikor szeretjük az Urat, és rézemberként megtapasztaljuk Őt (Ezék 40,3), akkor Ő a rendkívüli szeretetünkké, korlátlan béketűrésünkké, példátlan hűségünkké, abszolút alázatunkká, lehető legnagyobb tisztaságunkká, legfelsőbb szentségünkké és igazságosságunkká, valamint a fényességünkké és egyenességünkké fog válni (Fil 4,5-8).

C. A templomban lévő oszlopok oszlopfőin [Károli: gömbjein] „recés mívű hálók [mint egy rácsozat], láncmívű zsinórok voltak"; ezek azokat a bonyolult és zűrzavaros helyzeteket jelképezik, amelyekben azok élnek és hordozzák a felelősséget, akik oszlopok Isten épületében (1Kir 7,17; 2Kor 1,12; 4,7-8); az oszlopfők tetején liliomok és gránátalmák voltak (1Kir 7,18-20):

1. A liliomok az Istenben való hit életét jelképezik, olyan életet, amelyben azáltal élünk, ami Isten a mi számunkra, nem pedig azáltal, amik vagyunk; a réz azt jelenti, „nem én", a liliom jelentése pedig „hanem Krisztus" – Én 2,1-2; Mt 6,28. 30; 2Kor 5,4; Gal 2,20.
2. Az oszlopfők zsinórjain lévő gránátalmák Krisztus mint élet gazdagságának teljességét, bőségét és szépségét, valamint kifejeződését jelképezik – Fil 1,19-21a; Ef 1,22-23; 3,19.
3. A háló keresztező és a lánc korlátozó hatása által tiszta, egyszerű életet tudunk élni, amelyben bízunk Istenben, hogy kifejezzük Krisztus isteni életének gazdagságát Isten épületéért életben.

VI. A templom kövei Krisztus emberségét átformálódásban, az átformálódott Krisztust jelképezik – 1Kir 5,15-18; 6,7. 36; 1Krón 29,2; 2Krón 3,6:

A. Mint Isten, Krisztus a testet öltése során felöltötte az ember hústestét; miután hústestben lévő emberré, a régi teremtésben lévő emberré lett, át kellett formálódnia az emberi részében – Róm 1,3-4.

B. Az ilyen átformálódott Krisztus most Isten épületének az élő köve, az alapköve, a szegletköve és a csúcsköve – 1Pt 2,4; Ésa 28,16; 1Kor 3,11; Ef 2,20; 1Pt 2,6; Zak 4,7; 3,9; Jel 5,6; 4,3; 21,11.

C. A templomban lévő kövek azokat a Krisztusban hívőket is jelképezik, akik Krisztus mint a kő által átformálódtak – Mt 16,18; Jn 1,42; 1Pt 2,4-7; Jel 21,11. 14. 18-21; vö. Dán 2,34-35. 44-45.

D. Az Újtestamentum élő kövekről szól (1Pt 2,5), az Ótestamentum pedig faragott kövekről (1Kir 5,15. 17-18; 6,7); a gyülekezet felépítéséhez használt köveknek belsőleg élőknek, külsőleg pedig faragottaknak (kezelteknek) kell lenniük (2Kor 4,16):

1. A gyülekezetben némely férfitestvérek és nőtestvérek „vad" kövekhez hasonlíthatóak, amelyeket frissen vágtak a bányából, és éles élekkel vannak tele; amikor kapcsolatba lépnek velük, az emberek megsérülését okozzák, és kényelmetlen érzést keltenek az emberekben.
2. Nem elég stabilak ahhoz, hogy építeni lehessen rájuk, koordinálhassanak és szolgálhassanak másokkal, csatát vívhassanak másokkal, vagy hordozhassák a Frigyládát másokkal.

VII. A valódi keresztyén élet a gyülekezetnek mint Isten templomának a felépítéséért egy olyan élet, amelyben a megfeszített és feltámadt Krisztus mint a megelevenítő Szellem beépül a lényünkbe, hogy így az Ő halálához hasonuljunk az Ő feltámadásának ereje által, és így napról napra megújuljunk, és dicsőségről dicsőségre átformálódjunk az Ő dicsőségéért a gyülekezetben – Fil 3,10; 2Kor 3,18; 4,16-18; Ef 3,21.

© 2022 Living Stream Ministry